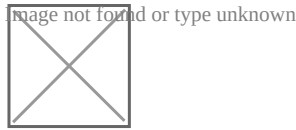

Πρωτοχρονιάτικα ανταμώματα

/ [Πεμπτουσία](#)

- Ουφ!, αναστέναξε ανυπόμονα ο Βασίλης. Πότε θα έρθουν πια;

Κάθισε κοντά στο θολό τζάμι του παραθύρου. Το χιονόνερο είχε πια σταματήσει, αλλά ο παγωμένος αέρας δεν είχε κοπάσει εντελώς. Τα γυμνά δέντρα με τα λυγισμένα τους κλαδιά υποκλίνονταν στον χειμωνιάτικο Δεκέμβρη, που έφτανε σιγά-σιγά στο τέλος του.

- Ε, αμάν πια! Τι ώρα θα φτάσουν στη Θεσσαλονίκη; ανέβασε την ένταση της φωνής του ο Βασίλης.

- Στον δρόμο είναι, έρχονται. Κάνε λίγη υπομονή. Από την Κεφαλονιά έρχονται οι άνθρωποι, ακούστηκε από την κουζίνα ήρεμη η φωνή της μαμάς, που εκείνη τη στιγμή έβγαζε τα ευωδιαστά μελομακάρονα από τον φούρνο.

Η μυρωδιά του μελιού και της κανέλας έφτασε μέχρι το σαλόνι κι έκανε τον Βασίλη να ξεχάσει για λίγο την ανυπομονησία του. Είχε πολύ καιρό να δει τις ξαδέρφες του, τη Μαρίνα και την Κατερίνα, από τότε που μετακόμισαν στο νησί. Και του είχαν λείψει πολύ. Θυμήθηκε τότε που μαζεύονταν όλοι μαζί και στόλιζαν το σπίτι. Κοίταξε το χριστουγεννιάτικο δέντρο με νοσταλγία.

[titlos_mesa](#)

- Ξέρεις ότι παλιά στην Ελλάδα το έθιμο ήταν να στολίζουμε караβάκι και όχι δέντρο; Και ότι τα παιδιά όταν τραγουδούσαν τα κάλαντα είχαν πάντα ένα караβάκι μαζί τους; Έτσι καλωσόριζαν τους ναυτικούς, που τέτοιες μέρες γύριζαν από τα ταξίδια τους, τον έβγαλε από τις σκέψεις του ο Δημήτρης, ο μεγάλος του αδελφός.

Πήγε κοντά του και του χάιδεψε το κεφάλι.

- Κι αυτές από ταξίδι έρχονται. Μη στεναχωριέσαι. Όπου να 'ναι φτάνουν. Και τότε και εμείς θα τις καλωσορίσουμε δεόντως.

Ξάφνου χτύπησε το κουδούνι. Ο Βασίλης πετάχτηκε. Άνοιξε την πόρτα και

αντίκρισε τον θείο, τη θεία, την Κατερίνα και την Μαρίνα, που είχε περασμένο στο στήθος της το ακορντεόν και φώναξε: «Καλώς ήρθατε!»

Η Μαρίνα και η Κατερίνα γέλασαν. Και τότε με την βοήθεια του ακορντεόν άρχισαν να τραγουδούν τα παραδοσιακά κάλαντα της Κεφαλονιάς.

%kalanta_kefalonია%

Μόλις τέλειωσαν τα κάλαντα, γονείς και παιδιά αντάλλαξαν αγκαλιές και φιλιά.

– Καθίστε να σας «ραντίσω» και με λίγη κολόνια, είπε ο θείος χαμογελώντας και ευθύς έβγαλε ένα πολύ μικρό μπουκαλάκι και άρχισε να τους ραίνει όλους. Τα παιδιά τον κοίταξαν με απορία. «Είναι ένα παλιό έθιμο της Κεφαλονιάς. Ήρθαμε με ρόδα και με ανθούς να σας ειπούμε χρόνους πολλούς.» εξήγησε αυτός.

[kalanta_trigona_mesa](#)

– Καλώς σας βρήκαμε λοιπόν!

Image not found or type unknown

Προχώρησαν στο εσωτερικό του σπιτιού και η μαμά

τούς κέρασε μελομακάρονα. Αφού βολεύτηκαν στον αναπαυτικό καναπέ του σαλονιού και είπαν τα νέα τους ο Βασίλης σηκώθηκε καμαρωτός καμαρωτός και τους ανακοίνωσε θεατρινίστικα:

– Θείε, θεία, ξαδέρφες μου αγαπημένες, είμαστε πολύ ευτυχείς που είστε κοντά μας και σας ευχαριστούμε πολύ που μας «ραντίσατε» και μας είπατε τα παραδοσιακά κάλαντα του νησιού. Ήρθε όμως η ώρα να σας πούμε κι εμείς τα δικά μας παραδοσιακά κάλαντα, τα μακεδονικά.

Και ο Βασίλης, παρέα με τον Δημήτρη άρχισαν το τραγούδι.

%kalanta_makedonika%

– Μπράβο, μπράβο, και του χρόνου! φώναξαν οι ξαδέλφες. Η θεία πρόσθεσε:

– Τι ωραίες φωνές που έχετε βρε παιδιά. Έπρεπε να ήσασταν κι εσείς στη

χριστουγεννιάτικη συναυλία που έκαναν τα κορίτσια, πριν λίγες μέρες, να τραγουδούσατε όλοι μαζί παρέα. Ελπίζω του χρόνου...

Η θεία συγκινήθηκε. Τότε της Μαρίνας της ήρθε μια ιδέα:

– Μπορούμε ακόμα να τραγουδήσουμε παρέα. Τι λέτε παιδιά να πάμε εδώ στη γειτονιά και να πούμε όλοι μαζί τα γνωστά κάλαντα της Πρωτοχρονιάς, αυτά της Στερεάς Ελλάδας δηλαδή;

Ο Βασίλης και ο Δημήτρης κοιτάχτηκαν με απορία. Η αλήθεια είναι ότι θα ήθελαν πολύ αλλά δεν ήξεραν να παίζουν κάποιο μουσικό όργανο όπως η Μαρίνα. Αλλά η ξαδερφούλα τους, σαν να διάβασε τη σκέψη τους, πρόσθεσε:

– Μπορείτε να πάρετε τα τρίγωνά σας, για να πείτε τα κάλαντα. Και η Κατερίνα έφερε το δικό της. Εγώ θα παίζω το ακορντεόν και όλοι μαζί παρέα θα τραγουδάμε. [Αγιος Βασίλειος](#) Παραμονή Πρωτοχρονιάς είναι!

Image not found or type unknown Τα αγόρια, σαν απάντηση, της χαμογέλασαν με νόημα.

Πήραν λοιπόν τα τρίγωνά τους και βγήκαν έξω στον δρόμο. Κατευθύνθηκαν στο γειτονικό σπίτι. Ο Βασίλης ήταν πολύ χαρούμενος. Θα 'λεγε τα κάλαντα με τις ξαδέρφες του, το βράδυ θα ξενυχτούσαν περιμένοντας την καινούρια χρονιά και θα άνοιγε τα δώρα του. Ο άγιός του, ο Μέγας Βασίλειος, γιόρταζε την επόμενη μέρα. Αλλά το αγόρι ήξερε ότι του είχε κάνει ήδη ο άγιός του το καλύτερο δώρο. Ξανάσμιξε τις οικογένειές τους.

Ο Δημήτρης χτύπησε το κουδούνι της πόρτας.

– Να τα πούμε;

– Να τα πείτε παιδιά μου!

%kalanta_sterea%

kalanta1_mesa

Image not found or type unknown